

FIȘA TEHNICĂ STORY CARDS

CE SUNT?

STORY CARDS își au originea în cărțile lui Vladimir Propp și în studiile sale despre basme. În analizele sale, acesta identificase o serie de scheme repetitive și elemente cu caracteristici specifice. Nu toate aceste elemente apar în povești și nici nu o fac întotdeauna, ci, în schimb, ele alternează și se amestecă într-un mod mereu diferit. Cu toate acestea, există întotdeauna un protagonist, un antagonist, prieteni care ajută, obiecte mai mult sau mai puțin magice, precum și locații specifice. Cu ajutorul acestor cartonașe, copiii au ocazia de a povesti și, în același timp, de a crea noi povești.

Cartonașele pe care le propunem sunt inspirate din cartonașele lui Propp și au fost adaptate la poveștile din proiectul nostru, care includ și povestirea de mituri și legende sau povești reale. De aceea, a fost necesar să adaptăm cartonașele la aceste povești specifice. Acest lucru nu exclude faptul că cartonașele noastre pot fi folosite și pentru a inventa noi povești, deși funcția principală a lor este de a oferi un suport vizual și de memorare a narațiunii.

PERSONAJELE

Ariadna

Daedal
Inventatorul

Minotaurul

Tezeu
Eroul

OBIECTELE ȘI ACȚIUNILE

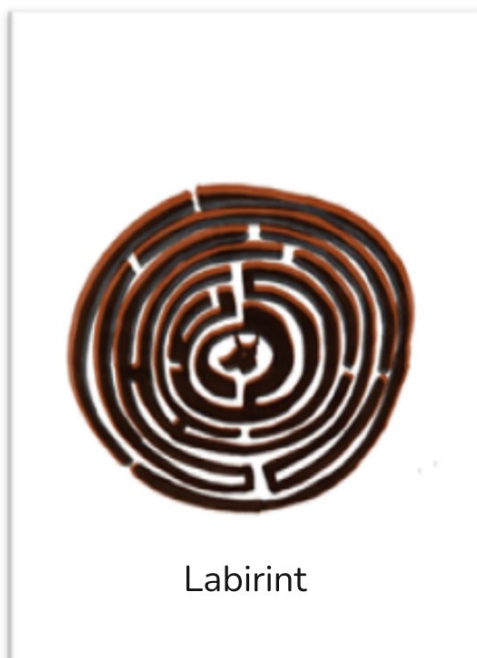
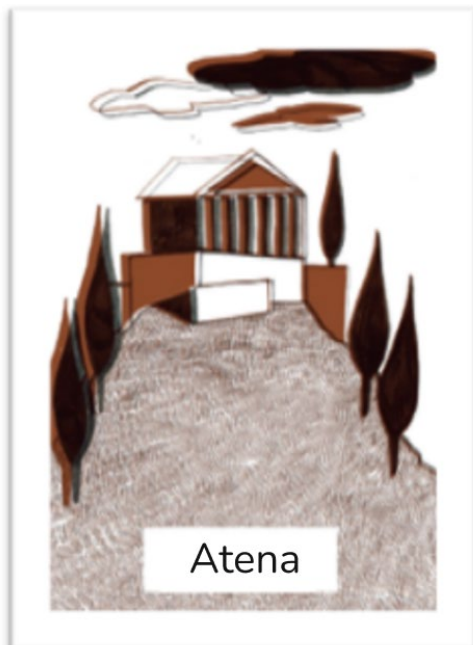
Ghem de lână

Călătorie

LOCURILE

CUM SE FOLLOSESC

Acest joc este un bun instrument de sprijin pentru a spune povești. Fiecare pachet este compus dintr-un număr diferit de personaje, în funcție de poveste. Pe spatele cărții, ca un reminder, copilul și profesorul vor găsi o scurtă descriere a personajului, caracteristicile acestuia și rolul pe care îl joacă în cadrul poveștii.

Alături de personaje, pe cărți sunt reprezentate și obiecte magice sau obiecte semnificative pentru desfășurarea poveștii și, bineînțeles, locurile în care se desfășoară povestea.

STORYTELLING

Profesorul va crea grupuri mici de doi până la maximum patru copii. Fiecare grup va primi propriul pachet de cărți, distribuit în mod egal, astfel încât fiecare copil să fie implicat.

"Jucătorul" / povestitorul va folosi cărțile în ordine succesivă, asociind fiecăreia o descriere narativă, construind întreaga poveste carte cu carte, alternând cărțile cu personaje, obiecte și locuri.

Primul copil își va pune jos cărțile conform secvenței poveștii, iar ceilalți copii vor interveni punându-și cărțile la momentul potrivit pentru a continua povestirea.

Cu toate acestea, în cazul în care "jucătorul" / povestitorul întâmpină dificultăți, acesta va avea posibilitatea de a citi o scurtă descriere pe spatele cărții.

Profesorul poate arăta mai întâi cum se folosesc cărțile de povești în clasă, însoțind fiecare carte cu o descriere completă, înainte de a continua cu povestirea.

Este foarte important ca copiii să înțeleagă rolurile personajelor, mediile în care se desfășoară acțiunile și utilizarea diferitelor obiecte. De asemenea, în cazul acestui instrument de narațiune, sunt importante aspectele vocii naratorului, cum ar fi intonația, precum și expresiile faciale.

Ca și în cazul hărții poveștii, cartonașele constituie o transpunere vizuală a poveștii; totuși, așa cum am menționat la început, cartonașele sunt mai flexibile, permițând "jucătorului" să schimbe secvența și să folosească personajele într-un mod diferit.

VARIANTA POVEȘTII

Ca și în cazul primei folosiri, profesorul le poate arăta copiilor cum să schimbe povestea, hotărând, poate, un final diferit, schimbând caracteristicile diferitelor personaje etc.

Profesorul va trebui să le arate cum se procedează, pe lângă explicarea regulilor de bază, eventual să îi stimuleze pe copii cu întrebări.

Pentru această funcție, profesorul poate introduce variabila "Necunoscut", sau folosirea pachetului de cartonașe într-un mod imprevizibil. Cartonașele vor fi extrase la întâmplare pentru a crea schimbări neașteptate și bruște în cursul poveștii.

În fiecare grup, copiii vor trage pe rând cartonașe din pachet, la întâmplare. "Jucătorul"/povestitorul va alege ce rol să joace pentru personajele sau obiectele sale și va începe o nouă poveste care va fi îmbogățită de ceilalți "jucători"/povestitori.

Acest instrument, care este foarte util pentru stimularea imaginației, a capacității de exprimare și a limbajului copiilor, poate fi, de asemenea, un ajutor prețios în crearea de povești participative.

Odată ce profesorul a stabilit subiectul, de exemplu "sinonime și antonime", acesta îi poate invita pe copii să "rescrie" povestea, simulând în prealabil povestea cu ajutorul cartonașelor.

INSTRUCȚIUNI TEHNICE DE UTILIZARE

După tipărirea cartonașelor, de preferință pe hârtie cu un gramaj de cel puțin 200 de grame (pentru a asigura o utilizare mai lungă și mai bună de către copii), profesorul va crea grupuri mici. Fiecărui grup i se va da un pachet de cartonașe, invitându-i pe copii să se "joc" povestind.

În cazul în care nu este posibilă imprimarea pe un gramaj adecvat, se recomandă, ca alternativă, plasarea hârtiei de 90 g, pe care ați imprimat, pe un carton mai rigid și apoi decuparea individuală a cartonașelor.

ATELIER: CUM SĂ VĂ CREAȚI PROPRIA VERSIUNE

Profesorii își pot crea propriile cartonașe cu povești. În cazul în care nu au abilități de desen, pot căuta materiale în cărți și reviste sau, eventual, și pe anumite site-uri web. Cu toate acestea, calitatea va fi mai bună dacă decid să se implice ei înșiși! Alternativ, copiii pot fi implicați în crearea pachetului. Pentru a standardiza diferitele lucrări, este necesară o mică intervenție grafică din partea cadrelor didactice, care va proteja, de asemenea, originalele copiilor. După ce vor fi scanate, va fi suficient să se ajusteze dimensiunea și apoi să le tipăriți. Aceleași sugestii oferite în secțiunea "INSTRUCȚIUNI TEHNICE DE UTILIZARE" sunt valabile și aici.

BENEFICIILE CARTONAȘELOR CU POVEȘTI PENTRU ELEVII CU TULBURĂRI SPECIFICE DE ÎNVĂȚARE

Utilizarea cartonașelor cu povești pentru îmbunătățirea abilităților de alfabetizare este o metodă de predare benefică și pentru elevii cu tulburări specifice de învățare (SLD). Foarte adesea, acești elevi au capacități mai definite ale creierului drept (creativ și artistic), ceea ce înseamnă că au dificultăți în ceea ce privește ordinea, logica și memoria (abilități guvernate de creierul stâng), dar excelează în identificarea modelelor, precum și în sarcinile care implică învățarea vizuală și învățarea prin practică. Prin urmare, componenta vizuală a cărților de poveste joacă în favoarea punctelor forte ale acestor cursanți: ilustrațiile detaliate care descriu elemente-cheie nu conțin un șir lung de cuvinte menite să fie memorate, ci, în schimb, angajează imaginația vie a acestor copii folosind un limbaj concis. Doar pentru că aceste cartonașe activează imaginația și implicarea elevilor nu înseamnă că sunt lipsite de structură. Având în vedere că fiecare cartonaș conține un element-cheie al poveștii, acestea au rolul de a le transmite elevilor succesiunea de bază a evenimentelor din poveste, ajutându-i astfel atât să recunoască elementele legate de începutul, mijlocul și sfârșitul fiecărei povești, cât și să înțeleagă mai bine posibilitățile elementelor unei povești. Cu toate acestea, descrierile de pe spatele cartonașelor cu povești le oferă totuși

acestor copii un cadru de lucru și un anumit prag de protecție împotriva unei supraaglomerări de idei ilogice și abstracte.

După cum s-a menționat, utilitatea cartonașelor cu povești poate fi văzută și prin utilizarea lor ca instrument de recuperare a memoriei, cu impact deosebit pentru elevii cu SLD care se confruntă cu probleme de memorie pe termen scurt (cunoscut sub numele de "orbire a cuvintelor"). Pentru copiii cu SLD, și în special pentru cei cu dislexie, reținerea informațiilor necesită mai multe repetări pentru a întipări cuvinte noi, în comparație cu colegii lor. Cartonașele cu povești le permit acestor elevi să fie expuși la noi concepte folosind repetiția spațială: repetarea pe intervale de timp personalizate pentru a consolida căile neuronale pentru identificarea noilor concepte.

Pe lângă faptul că ajută la recuperarea memoriei, conținutul concis al cartonașelor cu povești le permite copiilor cu SLD, care au întârzieri și dificultăți în exprimarea gândurilor, să se concentreze asupra cuvintelor cheie care alcătuiesc cele mai importante elemente ale poveștii. În acest sens, cartonașele cu povești sunt o formă de "suport instructiv" menit să ghideze exprimarea lingvistică. În calitate de "mijloace de instruire", cartonașele cu povești sunt, de asemenea, propice învățării multisenzoriale. Acest lucru înseamnă că pot fi utilizate pentru a implica mai multe simțuri, o metodă dovedită de îmbunătățire a performanțelor de învățare ale copiilor cu SLD care răspund cel mai bine la instruirea vizuală și kinestezică. Potențialul multisenzorial al cartonașelor cu povești poate include utilizarea lor pentru a interpreta fiecare ilustrație a cartonașului sau pentru a le amesteca și rearanja astfel încât să varieze ritmul sau evenimentele unei povești. Deoarece copiii cu SLD se confruntă adesea cu probleme de dexteritate, ambele exemple de activități permit implicarea abilităților motorii fine. Rețineți, totuși, să ritmați orice activitate în care folosiți cărți cu povești - nu vă bazați pe tehnici de tip "quick flash" sau pe sarcini cronometrate, deoarece acestea îi copleșesc pe copiii cu SLD; în schimb, dezvăluiți încet fiecare carte copiilor și explicați-le amănunțit.